

гръцки видѣнъ гражданинъ, на име Д. Аргирияди, додѣха въ префектурата да ми честитатъ съ усмивка Съединението на Источна Румелия не съ България, а съ Одринския вилаетъ.

На 17 ноемврий, г. Игелстромъ, управляющій руското генерално консулство, ме посѣти въ префектурата, и ми каза че напразно сме празнували Българскитѣ побѣди надъ Сърбитѣ, понеже Съединението на И Румелия съ България, за което се води сега сръбско-българската война, не се приема отъ Великитѣ Сили, и понеже единъ турски комисаръ щѣлъ да дойде наскоро въ Пловдивъ за да управлява Областѣта до назначението на новия ѝ главенъ управителъ.

На 19 ноемврий, Италианския консулъ г. Карпани и замѣстницитѣ на руския и на австро-унгарския генерални консули г-да Игелстромъ и Погачеръ ненадѣйно дойдоха въ униформа въ префектурата и ми обявиха официално отъ името на своитѣ правителства и на германското рѣшението на Цариградската конференция за че прѣжното управление (*statu quo ant*) се възстановява въ Источна Румелия, и че двама турски делегати отъ Цариградъ били вече на пътъ за Пловдивъ, носящи една прокламация отъ страна на В. Порта до Румелийскитѣ жители, съ която тя имъ съобщава това рѣшение и ги кани да му се подчинятъ. При това, тѣ ме натовариха да прѣдамъ телеграфически тѣхното официално съобщение и на другитѣ префекти въ областѣта, и ме поканиха да направя официаленъ приемъ на турскитѣ делегати, като имъ дамъ нужното съдѣйствие за изпълнението на мисията имъ.

Отговорихъ на г-да консулитѣ че, като подвѣдомственъ чиновникъ, азъ нѣмамъ нито качество нито пълномощие да приемамъ отъ тѣхъ такова официално съобщение отъ международенъ политически характеръ, и да го изпълнявамъ безъ знанието и разрѣшението на Княжеското Правителство, отъ което завися Прибавихъ че нѣмамъ официално свѣдѣние за идването въ Пловдивъ на турски делегати; но ако дойдатъ, азъ ще ги считамъ като частни лица, и не ще имъ позволя да раздаватъ никаква прокламация на населѣнието въ повѣренния ми окръгъ, понеже отъ една страна, поради войната ни съ Сърбия, то е силно развълнувано; и отъ друга, то се намира въ военно положение

Консулитѣ останаха неблагоприятни отъ отговора ми като казахъ че нѣматъ работа съ княжеското правителство въ България, и че считатъ своята мисия за изпълнена прѣдъ мене като законенъ румелийски столиченъ префектъ. При това, рускиятъ консулски прѣдставителъ ме заплаши че, съ отказването да изпълня тѣхното официално съобщение, щѣлъ съмъ да стана причина да дойдатъ отъ Одринъ 70 хиляди души турска войска въ автономната областъ, и да я прѣобърнатъ въ обикновенъ турски вилаетъ; и тогава всичката отговорностъ за това щѣла да падне върху мене. Отговорихъ му че сега е много късно